וש"ר 45825-11-24 .....(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: ת"ז - ----

לפני **כב' השופטת בדימוס נירה דסקין**

מבקש **פלוני (אסיר) ע"י ב"כ עוה"ד קובי אבוטבול**

נגד

משיבה **מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד אריאל סיני**

החלטה

בפנינו בקשה האסיר אשר מרצה עונש מאסר שלכתחילה הושת בעבודת שירות אך מרוצה לעת הזו מאחורי סורג ובריח בגין הפקעת עבודות השירות.

תחילת ריצוי 20.10.2024, תקופת המאסר 9 חודשים, מועד שחרור מנהלי 05.03.2025 2/3 ותאריך שחרור מלא 19.07.2025.

העבירות בהן הורשע: גניבה, זיוף, שימוש במסמך מזויף והחזקה של שטר כסף מזויף בגינן לא הושת עליו מאסר מאחורי סורג ובריח ולצידן תיק נוסף בו הורשע בעבירת איומים שבגינה הושת עליו כאמור עונש של 9 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות לצד רכיבים נוספים.

חוות דעת רש"א:

רש"א הגישה ביום 16.01.2025 חוות דעת בה מציינת כותבת חוות הדעת כי עלתה התלבטות באשר למידת התאמתו של האסיר לתוכנית שיקום בפיקוח, אך סופו של דבר מהנימוקים הכתובים מצאה רש"א כי האסיר אינו מתאים לתכנית שיקום בפיקוח.

לצד חוות הדעת של רש"א הוגשה ע"י ב"כ האסיר חוות דעת של "התחלה חדשה" שבסיכומה מוצאות כותבות חוות הדעת כי מדובר במי שמתאים לשחרור תוך הטלת תוכנית שיקום אשר גובשה ומכילה גם תוכנית תעסוקה ומחויבות ודיווח.

<u>ב"כ הצדדים:</u>

ב"כ האסיר מנמק מדוע לשיטתו יש מקום לשחרר את האסיר תוך אימוץ תוכנית השיקום והפיקוח שגובשה ע"י "התחלה חדשה" והנימוקים מפורטים כמשנה סדורה בפרוטוקול הדיון.

<u>ב"כ היועמ"ש:</u>

מביע התנגדות לשחרור המוקדם מהנימוקים שפורטו על ידו כמפורט בפרוטוקול לעיל.

<u>האסיר עצמו:</u>

עתר למתן ההזדמנות תוך שציין שהוא נוטל אחריות באופן מלא והוא אף מתבייש במעשיו וכיום הוא נמצא במקום אחר.....

<u>דיון:</u>

בבוא הוועדה לקבוע אם האסיר הוכיח להנחת דעתה כי הוא ראוי לשחרור מוקדם ואם במרוצת המאסר פחתה מסוכנותו עד כדי שאינו מסכן את שלום הציבור וכן עליה לשקול את סיכויי שיקומו ואת התנהגותו בכלא.

במסגרת בחינת השאלה אם הוכיח האסיר במידה הנדרשת כי הוא ראוי לשחרור וכי ניתן לקבוע שמסוכנותו פחתה במידה שאינו מסכן עוד את שלום הציבור על הוועדה לשקול בין השאר את חומרת העבירה וסיכויי השיקום.

עוד יצוין כי ככל שרבים יותר מעשיו העבריינים של האסיר וככל שאלו משתרעים על עבירות רבות יש בכך כדי ללמד על כך שמסתמנים ביתר שאת דפוסיו העבריינים ואז גדול יותר הנטל שעליו להרים כדי להוכיח שאיננו מסכן את שלום הציבור וכי הוא ראוי לשחרור מוקדם.

שקלנו את מכלול התיעוד שבפנינו וכן את טיעוני ב"כ הצדדים ודברי האסיר.

נדגיש כי בחינת שאלת קיומה של מסוכנות או התפוגגותה תעשה בהחלטתנו אך ורק לגבי הרשעתו בעבירת איומים.

<u>דוח העו"ס:</u>

בפנינו דוח העו"ס המתייחס לכך שהאסיר מודה באופן פורמלי במיוחס לו בכתב האישום ויש התרשמות כי הוא חסר תובנות לגבי קווי האישיות האימפולסיביים והאנטי סוציאליים שלו ולגבי דפוס ההתנהגות שלו והוא ממזער חומרת מעשיו בכך שהוא אומר שפעל "רק באלימות מילולית ולא פיזית".

נתנו דעתנו לטענת ב"כ האסיר אשר שולל את מסקנות הדוח הסוציאלי משום שלדבריו, עורך הדוח התייחס גם לעבירות שכלל לא מיוחסות לאסיר.

הכוונה לציון ברקע האישי והמשפחתי כי הוא האסיר עצור בגין חשד לחטיפה ועבירת אלימות. עיון חוזר בדוח הסוציאלי מביא אותנו למסקנה כי מדובר בפליטת פולמוס וזאת משום שבהמשך ביחס לעבירה בפירוט בתפקוד מעשיו, בפירוט תהליכים טיפוליים, ובסיכום בהתרשמות לאורך כל הדרך יש התייחסות אך ורק לנושא האלימות.

לא זאת אף זאת, בסיפא לסיכום והתרשמות מצוין בשפה ברורה "שפוט ל-9 חודשים בגין מספר עבירות ביניהן עבירות אלימות כלפי בת זוגו".

מסיבה זו לכתחילה אין מניעה להשתית את ההחלטה על הדוח הסוציאלי.

עם זאת, ולשם הזהירות נציין כי הדוח הסוציאלי איננו הבסיס היחידי להתרשמותנו ולצידו עומדים יציבים עמודי יכין ובועז בדמות חוות דעת רש"א והדוח אלמ"ב.

<u>דוח אלמ"ב:</u>

הועדה המחוזית לטיפול באלימות מציינת בחוות דעתה בדבר התרשמות גורמי הטיפול כי האסיר נעדר תובנה לגבי קווי האישיות האימפולסיביים, "תופס עצמו כבעל מאפייני אלימות מילולית בלבד ומתקשה להכיר בחלקיו האלימים".

הועדה מציינת כי הוא שולב לאחרונה בקבוצת כישורי חיים.

עוד מציינת הועדה כי "בהעדר טיפול או הכרה ראשונית במורכבות מצבו, הועדה מתרשמת כי מסוכנותו של האסיר נותרה בעינה, ואינה ממליצה על יציאותיו לחופשות או על שחרורו המוקדם של האסיר".

לעניין זה, של העדר טיפול שקלנו את טענת ב"כ האסיר כי אין לייחס לאסיר אחריות לכך שלא עבר תהליך מושלם וזאת מנימוקים של קוצר זמן.

נפנה לפסק דין שיצא מלפני ביהמ"ש העליון מפי כב' השופט סולברג ברע"ב 4612/16 שם נאמר כי השאלה אם אסיר עבר הליך שיקומי רלוונטית ביותר לצורך בחינת מסוכנותו.

וכך נאמר שם: "השאלה אם אסיר עבר שיקומי רלוונטית ביותר לצורך בחינת מסוכנותו. כאשר האסיר לא השתתף בהליך סיכומי, יש להניח, בהעדר אינדיקציה אחרת, כי מידת מסוכנותו נותרה בעינה. השאלה היא אם אי השתתפותו של האסיר בהליך שכזה נבעה ממחדל של המשיבים אינה רלוונטית לשאלת המסוכנות". בהמשך עומד ביהמ"ש העליון על כך שגם אם יש טענות לעניין מדיניות השיקום של שב"ס טענות אלה צריכות להישמע במסגרת הליך מתאים "אך הן לא יכולות לשמש כבסיס לטענת העדר מסוכנות של אסיר המבקש כי עונשו יקוצר".

<u>חוות דעת רש"א:</u>

תוך שהועדה מפנה לאמור בחוות הדעת של רש"א ואין צורך לחזור על הדברים נציין כי ההתרשמות בסיכומו של דבר היא, שמדובר במי שמתקשה להעמיק בשיח אודות העבירות והרושם הוא כי נוטל אחריות ראשונית ומגלה תובנה בסיסית להתנהלותו המצריכה בחינה מעמיקה.

רש"א מתייחס לעבירות החוזרות והעובדה כי ניתנה לו בעבר הזדמנות לשנות את דרכיו, אך הוא שב וביצע עבירות.

<u>חוות דעת "התחלה חדשה":</u>

מנגד ניצבת חוות דעת של "התחלה חדשה" אשר סוקרת את מכלול מקורות המידע ופרטים הכל כמפורט בחוות הדעת ומגיעה למסקנה כי האסיר ראוי נוכח ממצאיה כמפורט בחוות הדעת לשחרור ותוכנית טיפול בפיקוח הכל כמפורט בחוות הדעת כאשר בין השאר מדובר במי שמעוניין להיות בקשר טיפולי שיקומי עם שחרורו, התחייב לקחת אחריות ולעשות הנדרש ממנו, עוד מציינת חוות הדעת כי

האסיר הביע נכונות להיות מטופל במהלך תקופת השליש ולעמוד תחת פיקוח ומעקב על תוכנית העבודה.

חוות הדעת כוללת התחייבות עורכיה לדווח לוועדת השחרורים על כל הפרה של התוכנית ולעדכן בתדירות הנדרשת באשר להתקדמות התוכנית או אי שיתוף פעולה עם התוכנית.

בכל הכבוד הראוי לעבודה הרצינית ומהמשמעותית שהשקיעו עורכות חוות הדעת מטעם "התחלה חדשה" לא מצאנו כי יש בחוות הדעת כדי לקעקע את ממצאי הדוח הסוציאלי, ועדת אלמ"ב ורש"א.

במאזן שערכנו בכובד ראש במכלול החומר שבפנינו השתכנענו כי האסיר לא הרים את הנטל המורם עליו כי התפוגגה מסוכנותו.

נתנו דעתנו גם לטיעוני ב"כ האסיר הנוגעים לעצם הפקעת עבודות השירות אשר הביאו את האסיר לריצוי המאסר מאחורי סורג ובריח ואשר אליבא דב"כ האסיר שהשתית טענותיו בין השאר על החלטת ההפקעה והעתירה שהגיש האסיר כנגד ההפקעה – עתירה שנדחתה ע"י ביהמ"ש המחוזי.

בכל הכבוד הראוי מצאנו בתיעוד הנוגע להתנהלות האסיר עובר להפקעה – כמפורט בהחלטת ערכאה שדנה בעתירה כדי לחזק את ההתרשמות שלא פגה המסוכנות.

לאחר שקילת דברי האסיר וטענות ב"כ הצדדים ולאחר בחינת הנתונים החיוניים הרלבנטיים העולים מתוך התיעוד בתיק אנו סבורות כי האסיר לא הוכיח במידה הנדרשת שהוא ראוי לשחרור מוקדם ולא ניתן לקבוע שמסוכנותו פחתה במידה ששוב איננו מסכן את שלום הציבור כנדרש בחוק.

אשר על כן, האסיר לא ראוי לשחרור מוקדם והבקשה נדחית.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"ה, 01 אפריל 2025, במעמד הנוכחים.

נירה דסקין, שופטת בדימוס

וש"ר 45825-11-24 .....(אסיר) נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: ת"ז - ----

1
2
3